

[Holstein.]

Kredses Side dels agiteres saa lidenskabeligt, som Tilfældet er, mod det national-socialistiske Tyskland, dets Væsen, dets Gerninger og dets Institutioner, dels advares saa bekymret mod den tyske Mindretalspolitik i Nordslesvig, dels appelleres saa indtrængende til Bistand ikke blot fra det danske Folks nationalt vaagne Kredse, men ogsaa til Indskriden fra den danske Regering og Rigsdag, saa er det ganske nødvendigt, at disse Statsmyndigheder bringer helt paa det rene, hvorvidt og i bekræftende Fald hvilke Ændringer i Lovgivning og Forvaltning der bør foretages til Varetagelse af velforstaaende danske Statsinteresser.

Mener man, alt vel overvejet, at disse er bedst tjent med, at den bestaaende Mindretalslovgivning og -forvaltning opretholdes uændret, lad saa dette blive sagt klart og bestemt, og lad saa dermed Anklagerne forstumme fra dansk Side i Sønderjylland mod det tyske Mindretal, fordi dette i Kraft af en Lovgivning og Forvaltning, som den danske Stat ikke vil ændre, udnytter sine anerkendte Rettigheder og lovlige Beføjelser, som det finder det formaals-tjenligt. Det er nationalt uværdigt og skadeligt for Forholdet mellem Dansk og Tysk at rase mod Tyskerne, fordi de gør, hvad de har Ret til ifølge en Lovgivning, som den danske Stat ikke vil ændre og hidtil har skiltet med som et Statsviddommens Eksempel til Efterfølgelse. Ved en saadan Optræden som forurettet løser man fra dansk national Side i Sønderjylland hverken den Opgave at være Bro eller Bolværk, men graver kun unødvendige Kløfter i Forholdet til Tyskland.

Mener man omvendt, at Forholdene i Grænselandet har artet og udartet sig saaledes, at danske Statsinteresser er bedst varetaget ved visse Ændringer i bestaaende Lovgivning og hidtil fulgt Forvaltningspraksis, lad saa disse Ændringer snarest blive gennemført, saa Ankerne mod den danske Stat for bristende Varetagelse af vore nationale Statsinteresser ad denne Vej kan blive bragt til Ophør.

Hidtil har de sønderjyske Anklagere og Advarere aldrig klart og udtømmende præciseret, hvad det er de ønsker ændret i gældende Lov og Forvaltning. De har indskrænket sig til at paatale konkrete administrative Misgreb og Forsømmelser, derimod ikke fremsat positive generelle Krav til Lovgivningsmagten. Men hvis Regeringen anmoder Anklagerne om at fremføre deres Besværinger i klar og bestemt Form

til Brug for Lovgivningsmagten, saa vil de ikke kunne undslaa sig, saa meget mere som den gældende Mindretalslovgivning i sin Tid blev udformet paa Grundlag af Forslag og Henstillinger fra Hr. H. P. Hanssen som den fra alle Sider anerkendte, indsigtfulde Raadgiver med Hensyn til danske Statsinteressers Varetagelse i Sønderjylland.

Paa Skolevæsenets Omraade skulde det synes indlysende dansk Statsinteresse, at kun Lærere, som er loyale mod den danske Stat og det danske Folk og derfor afholder sig fra enhver Art af danskfjendtlig Propaganda, bør have Adkomst til Undervisning, saavel i de tysksprogede Afdelinger af den offentlige Skole som i de tyske Privatskoler, for ikke at tale om de dansk-sprogede Skoleafdelinger. Endvidere er det en dansk Statsinteresse, at Bevillingsmagten sørger for, at vore offentlige Skoler ikke staar urimeligt tilbage for de tyske Privatskoler. Vi kan ikke være bekendt at give Bidrag til disse samtidig med, at Bevillinger til Opfyldelse af elementære Skolekrav nægtes vore egne. Skolesituationen i Aabenraa er i saa Henseende et grelt og beskæmmende Eksempel. Indvandrings- og Opholdstilladelse bør selvsagt kun gives Personer, som maa antages ikke at ville bryde Gæstevenskabets Grundlov i deres Forhold til den danske Herbergestat. Næsten alt, hvad der paa disse Omraader har givet grundet Anledning til Anker og Advarsler fra sønderjysk Side, kan imidlertid ændres administrativt, uden at Lovgivningsmagten behøver at mobiliseres.

Helt anderledes er Stillingen derimod paa det jordpolitiske Omraade. Det er stik i Strid med danske Statsinteresser, at et Pengeinstitut som Kreditanstalten Vogelgesang, der kun formelt efter gældende Aktielov er dansk, ved Hjælp af tysk Kapital og tyske Statsbevillinger belaaner og opkøber danske Gaarde i Sønderjylland med det Formaal at bringe dem paa tyske Hænder, ja, undertiden ogsaa med det Formaal at faa de flest mulige Børn over i de tyske Privatskoler. En saadan Virksomhed fra dansk Side vilde den tyske Stat under ingen Omstændigheder tolerere Syd for Grænsen, og vi kan derfor heller ikke være moralsk forpligtede til, naar den udfoldes af Tyske, at tolerere den Nord for Grænsen. Der burde derfor foretages en Ændring af den gældende danske Lovgivning, saaledes at Anstalten ikke vedblivende kan tabe og derpaa fra Tyskland stadig faa fornyet sin Aktiekapital for ved Hjælp af tyske private og Stats-Midler at belaanе og opkøbe danske Ejen-